

РЕШЕНИЕ

№ 1813

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8312** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 16.01.2020г. по НАХД № 9781/2019г. на СРС, НО, 6-ти състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-507 от 13.05.2019г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на Ч. Г. З., в качеството му на изпълнителен директор и представляващ [фирма], е наложена глоба в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл.32, ал.1, изр.1 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Ч. Г. З.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени НП изцяло.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. Н. поддържа касационната жалба. Допълнителни съображения излага в писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът – КФН, чрез юрк. Г. оспорва касационната жалба. Депозира писмени

бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

Прокурорът от СГП дава заключение, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

В производството пред СРС е установено, че в периода 21.12.2017 г. -02.01.2018 г. от страна на КФН е извършена проверка във връзка с търговия с акции от капитала на П. АД, в хода на която е изискана и предоставена информация относно банковите сметки, наличности и движение по тях, и копия на клиентските досиета на [фирма] и [фирма], както и информация за чуждестранните юридически лица А. О. Л. и А. М. Л.. Установено е, че паричните средства, които [фирма] използвало за придобиване на акции от капитала на П. АД са от вноската от А. М. Л. при увеличение на капитала. Установено е още, че по сметка на А. М. Л. са постъпили 1 000 000 евро от В. Н. (С.) Л., титуляр на сметка с IBAN CY 47116015070002140000880000. С писмо изх. № 09-06-7 от 26.06.2018 г. на председателя на КФН е изискано от представляващите П. АД да предоставят допълнителна информация по отношение горепосочената сметка. С писмо вх. № 09-06-7 от 05.07.2018 г., подписано от И. Н. – зам. директор „Съответствие СМК“ и Д. Т. – специалист „Връзки с институции“, е отказано предоставяне на изисканата информация с аргумент, че не са налице основанията по чл.18, ал.3 от ЗКФН. От страна на КФН е изпратено повторно писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г., получено на 20.08.2018 г. от А. Б. - деловодител, с което е изискано информацията да бъде предоставена в срок от три работни дни. С писмо вх. № 09-06-7 от 27.08.2018 г., подписано от Н. Н. – главен изпълнителен директор на П. АД и С. П. – изпълнителен директор на П. АД, отново е отказано предоставяне на информацията по съображения, че в писмото не са посочени данни за допуснато нарушение от страна на В. Н. Л., за да бъде разкрита информация, представляваща банкова тайна. В тази връзка на С. И., член на УС на П. АД, бил съставен АУАН за нарушение на чл.32, ал.1, изр.1, пр.2 от ЗКФН, въз основа на който е издадено НП № Р-10-508 от 13.05.2019 г.

За да потвърди НП въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и съдържание, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.23 от НРУИТДТСО.

Тези изводи не се споделят от настоящия касационен състав.

Няма доказателства, гласни или писмени, събрани във въззивното и/или касационно производство, че писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г. е връчено на Ч. З., в качеството му на представляващ П. АД. От известието за доставяне на писмото се установява, че същото е получено от А. Б. – деловодител, а отговорът на същото е подписан от Н. Н. – главен изпълнителен директор на П. АД и С. П. – изпълнителен

директор на П. АД. При липсата на доказателства, че на З. въобще е съобщено за писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г., няма как да му се вменява знание, че КФН е изисквала посочената в него информация. Липсата на такова знание означава, че не се доказва формиране у него на представа, че непредставянето на изисканите документи вероятно ще попречи на КФН да провери съответната информация, какъвто субективен елемент изисква приложения от касатора административнонаказателен състав спрямо конкретното физическо лице. Без такова доказване, на Ч. Г. З. не може да се приписва нито пряк, нито евентуален умисъл по чл. 11, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН за това, че възпрепятства КФН. Същевременно без нормативно или уставно предвидено задължение за всеки един от представляващите П. АД да следи цялата входяща кореспонденция няма как да се приеме, че З. е бил длъжен да знае за постъпването на писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г., без което не би могъл да предвижда каквито и да е последици, позитивни или негативни, от неизпълнение на дадените от КФН указания - това изключва виновността на поведението му и при условията на проявена небрежност по чл.11, ал.3, пр.1 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Най-сетне, нито в АУАН, нито в НП има данни, сочещи на самонадеяност чл.11, ал.3, пр.2 НК вр. чл.11 ЗАНН чрез предвиждане от З., че вследствие непредставянето на изисканата с писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г. информация, извършваната от КФН проверка ще бъде възпрепятствана.

Функциите по представителство и управление на юридическо лице не включват задължение на членовете на управителните му органи физически лица да знаят абсолютно всички факти и обстоятелства във връзка с дейността му, в частност всеки отделен документ от кореспонденцията на това дружество с държавни институции. Няма и законова презумпция за такова знание, без което т.нар. интелектуален момент на вината е изключен, а с това и субективната страна от приложения с НП административнонаказателен състав по чл. 32, ал. 1, изр.1 от ЗКФН.

Предвид горното, въззивният съд е постановил неправилно решение, като е потвърдил незаконосъобразно НП, издадено срещу лице, чиято АНО е ангажирана при липса на установено виновно поведение и следва да се отмени, а вместо него постанови решение за отмяна на НП.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. По делото са представени фактура, преводно нареждане и отчет по банкова сметка за заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. Настоящият състав приема за основателно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, като същото следва да се намали и присъди в размер на 400 лв., съобразно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Заплатеното възнаграждение от 600 лв. е в двоен спрямо определения в разпоредбата минимален размер от 300 лв., като делото не се отличава със съществена фактическа и правна сложност, а също и като се вземе предвид размера на глобата от 1000 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, XX касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 16.01.2020г. постановено по н.а.х.д. № 9781/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление Р-10-507 от 13.05.2019г., издадено зам. председателя на Комисията за финансов надзор

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на Ч. Г. З. с ЕГН [ЕГН] разноси по делото в размер на 400 (четирисотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.